

til at leve et lykkeligere Liv. Jeg tror, det vilde blive en stor Vinding for Staten og Samfundet.

Jeg ønsker derfor, det maa kunne lykkes at faa Lovforslaget ophøiet til Lov om ikke just i samme Form saa dog med nogenlunde samme Grundtanker. Der kunde være enkelte Bestemmelser i Lovforslaget, jeg kunde have Lyst til at gøre nogle Bemærkninger til. Men det er jo muligt, vi faa Anledning til at behandle Lovforslaget i et Udvalg senere, og der mener jeg, vi lettere kunne gaa i Detailler angaaende de enkelte Paragraffer. Jeg takker den ærede Minister for Forslaget og haaber, det maa lykkes at bringe noget godt ud af det, selv maaske med Ændringer paa enkelte Punkter.

Lange: Alle de ærede Medlemmer, som have haft Ordet, have udtalt deres Anerkendelse af Lovforslaget, men jeg skal dog mene, at den Kritik, som er rejst af de to ærede Talere, det ærede Medlem for Aarhus (Harald Jensen) og det ærede Medlem for Sorø (Poul Christensen) var saa stærk, at Anbefalingerne ikke ere saa overordentlig meget værd. Jeg slutter mig nærmest til det ærede Medlem for Randers Amts 5te Valgkreds (N. Pedersen), idet jeg mener, at dette Lovforslag i Virkeligheden er bygget saaledes fra den højt-ærede Finansministers Side, at det vanskelig kan bygges paa bedre Grundlag end her. Det skulde gøre mig ondt, om der skulde rejses væsentlig Modstand mod dette Lovforslag, saaledes at det skulde blive væsentlig ændret eller strande, thi dette Forslag er ikke alene til Gavn for de enkelte Landmænd, der faa Nytte deraf, men til Gavn for Landet i det hele, baade Landboere og Byboere. Naar man erkender, at det er et Gode at arbejde henimod, at der paa Landet bliver saa mange som mulig af den Slags Brugere, der ved selvstændigt Arbejde ere i Stand til at staa paa egne Ben, saa mener jeg, at enhver Mand i Landet maa være klar over, at ad denne Vej kan man komme dem i Møde.

Jeg er ikke som det ærede Medlem for Aarhus bange for, at dette Lovforslag skal blive udnyttet af Spekulanter, tværtimod er jeg snarere bange for, at det ikke bliver let at faa oprettet disse Selskaber, thi det maa man erkende, at der ligger ikke Spor i dette Lovforslag, som kan animere nogen Mand til at danne disse Selskaber med pekuniær Fordel for Øje. Naar man kun kan faa 5 pCt. af sine Penge, og der dog er Risiko forbunden med at

være Aktionær, saa vil enhver forstaa, at det kun er de Mænd, der ville arbejde med filantropisk Øjemed, der ville gaa til at oprette en saadan Forening. Nu er det muligt, at det ikke bliver saa vanskeligt at faa dannet disse Foreninger, som jeg tror i dette Øjeblik, men i hvert Fald synes det mig, at Vejen, Lovforslaget viser, er den rette.

Jeg ved ikke, om jeg forstod det ærede Medlem for Sorø ret, da han talte om, at det, Statskassen taber ved til 3 pCt. at udlaae disse 200,000 Kr. om Aaret i 5 Aar, bliver 10,000 Kr. Det kan kun blive 5,000 Kr., thi $\frac{1}{2}$ pCt. af 200,000 Kr. kan kun blive 1,000 Kr., og 1,000 Kr. om Aaret i 5 Aar er 5,000 Kr. Jeg mener, at hvis Statskassen taber 5,000 Kr. i 5 Aar ved denne Lov, saa er det ikke for meget at ofre.

Jeg ser heller ikke Risikoen ved, at man i dette Lovforslag har vedtaget, at Udstykningen ogsaa kan ske gennem Fæste, idet jeg tværtimod mener, at det er et Gode ved Lovforslaget. Om jeg ser rigtigt derpaa, ved jeg ikke bestemt, men det er mig klart, at der undertiden kan være Forhold til Stede, som gøre, at en Mand undertiden ikke kan faa en Selvejendom, men lettere kan faa et Fæste, og kan man blive enig om at udforme det saaledes, at dette Fæste senere kan og helst bør afløses og gaa over til Selvejendom, saa mener jeg, det er en Fordel og ikke noget Tab.

I lige Maade kan jeg heller ikke forstaa, at der skal være forbundet Risiko dermed for Staten. Thi som Lovforslaget er bygget, idet §§ 1 og 4 garanterer Staten paa alle Omraader, da der jo først skal foreligge en Anerkendelse af, at det er en billig Pris for paagældende Ejendom, man køber, og dertil Ministeriet til enhver Tid skal have Medbestemmelsesret over, hvad der foretages, kan jeg ikke forstaa, der er Risiko for Staten. Jeg kan ikke tænke mig, der skulde være Anledning til at omforme Lovforslaget i den Retning, som angiven af det ærede Medlem for Aarhus, for saa vilde Lovforslaget lide derunder, men jeg kunde tænke mig en Omformning af § 6. Er det ikke lovlig lidt, naar der der siges, at Ejendommens Vurdering til Ejendomsskyld skal være under 12,000 Kr.? Jeg skulde ogsaa tillade mig at tro, at det vilde være korrekt at gaa en Del højere op, naar det siges, at Statslaanefondens Udlaan ikke maa overstige $\frac{1}{5}$ af Vurderingen til Ejendomsskyld. Jeg tror, man maa lidt op over de 12,000 Kr. og lidt over den